

[Ømann.]

af, hvad regeringen nu foretager sig. Den arbejder ikke på baggrund af tidligere udvist venlighed over for lønmodtagerne. Skatteflåningen har til dels været forfejlet og forgæves, og det ved folk, fordi den har haft virkninger, der var anderledes end erklæret. Ingen af de afbalancerende garneringer, som statsministeren antydede i sit oplæg i oktober, har set dagens lys. Ingen afskrivningsreform, ingen kapitalvindingskat, ingen positiv reaktion på afsløringerne af skattefiduserne, tværtimod. Ingen skridt til at standse det direkte snyderi, ingen foranstaltninger for at hjælpe den overflytning af arbejdskraft fra byggeri til industri, som regeringen jo håbede på ifølge sit oplæg. Og ingen aktiv industripolitik, men en liberalistisk laden stå til, sådan som det bekræftedes fra regeringens side under erhvervsdebatten her forleden. Hvis det går galt for regeringen og den skaffer os en konflikt, ja, så kan den jo smide tøjlerne. Men så tror jeg, at det bliver vanskeligt for regeringspartierne at køre en valgkamp på parolen: lov og orden. Hvis vi skal dømme efter det, der hidtil er foregået, ville en realistisk parole være: manglende love og provokeret uorden.

Sigsgaard: Jeg hæftede mig ved statsministerens spørgsmål, var det vel nærmest, til hr. J. O. Krag. Det lød noget i retning af: ville erhvervslivets usikkerhed ikke blive meget større, hvis regeringens forslag allerede nu lå på bordet? Er det ikke, spurgte statsministeren, bedre for erhvervslivet at vide, at prislovgivningen vil tage højde for overenskomstens indhold?

Jeg tror ikke, at der er nogen tvivl om, at når regeringen venter, er det alene af hensyn til de erhvervsdrivende. Jeg kan i hvert fald ikke se, hvem der ellers skulle være interesseret heri. Derfor synes jeg nok, at det er helt urimeligt, når socialdemokratiet beskylder regeringens politik for at skade de erhvervsdrivende, for er der noget, alle de gamle partier er enige om, så er det, at de erhvervsdrivendes interesser altid i praksis kommer i første række — man siger noget andet på talerstolen — og det er også det, der sker nu. Det er derfor, vi ikke får et lovforslag på bordet, før overenskomsternes resultat ligger klart, uanset hvor meget der snakkes her i dag.

Og er der noget, som de skiftende regeringer er enige om, så er det at følge en ny overenskomst op med nye skatter eller afgifter eller gøre lønfremskridtene illusoriske på anden måde. Dét synes jeg hr. Haunstrup Clemmensen havde meget ret, da han brugte en stor del af sin tale på at klargøre alt det, som man trods alt var enig om mellem de gamle partier. Det er nemlig kolossalt meget, det har hr. Haunstrup Clemmensen ganske ret i. Men hr. Haunstrup Clemmensen var også inde på den gamle tankegang om, at alle skal dele kagen som én stor familie, og socialdemokraterne måtte da også indse, at de erhvervsdrivende også måtte have forbedringer, det kunne ikke kun være lønmodtagerne osv. osv. Man overser som sædvanlig helt, at det er de mange, der arbejder, og det er produktet af deres arbejde, man slås om. Selv får de 10 eller 12 eller 15 kr. i timen eller mindre eller lidt mere. Resten går til de få, der ejer produktionsmidlerne, og de nøjes jo ikke med 10 eller 15 kr. i timen. Dét passer 50 eller 100 kr. bedre. Deres indtægter stiger hastigt, og i øvrigt får de slet ikke timeløn, de kan på en helt anden måde selv være med til at fastsætte deres indtægter, og disse indtægter stiger hastigt. Jeg havde for nogle dage siden lejlighed til her i folketinget at redegøre for en undersøgelse af, hvor meget deres indkomster faktisk stiger. Det er ikke en undersøgelse, jeg eller andre socialister har foretaget, men en undersøgelse, som Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk har foretaget, og som de foretager hvert år. Tallene er desværre ikke særlig nye, man er nået til slutningen af 1969. Men det viser sig, at jo længere vi går frem også i denne regerings levetid, jo bedre indtjening har erhvervslivet haft, og bedre end 1969 har det aldrig været. Om 1970 ved vi knap så meget, men vi ved dog f. eks., hvad der blev udstedt af friaktier i 1970, og det siger måske også lidt om situationen.

Alligevel siger hr. Haunstrup Clemmensen, som nok er bekendt med denne udvikling: husk nu de erhvervsdrivende, de skal jo også have lidt. Han ved jo udmærket, at de tager deres gode part, selvfølgelig bortset fra de mindre erhvervsdrivende, der ikke kan klare sig, fordi regeringen udsulter alle de dele af landet, der ligger uden for de store byer. Jeg har flere gange her i de sidste 14